

prima instanță, jud.: Sv. Garștea-Bria

dosar nr. 3ra-1151/2015

instanța de apel, jud.: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

D E C I Z I E

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi, Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari, Galina

Stratulat

examinînd recursul declarat de către Firma de Producție și Comerț „Amor”
Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei de Producție și
Comerț „Amor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal
Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, prin care a
fost admis apelul declarat de Biroului Vamal Chișinău și casată hotărîrea
Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 cu pronunțarea unei noi
hotărîri de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă:

La 19 iulie 2013, reclamantul FPC „Amor” SRL a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 20 mai 2013 a importat în
Republica Moldova produse alimentare în valoare de 17 811,36 dolari SUA, pateu
de găină, pateu de curcan, mortadela, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.
45 din 01 decembrie 2010, încheiat de FPC „Amor” SRL cu Compania „Marks”
Sp.z.o.o și facturii nr. F3/0013/13 din 17 mai 2013, depunînd la Biroul Vamal
Chișinău declarația primară nr. I 21587.

Menționează reclamantul că valoarea în vamă a mărfii a fost calculată în
conformitate cu metoda nr. 1 de calcul, la declarație fiind anexate toate actele
justificative necesare pentru aplicarea acestei metode. Potrivit acestei metode de
calcul a valorii în vamă a mărfii au fost calculate taxele vamale aferente importului
realizat în mărime de 102 195,04 lei pentru marfa importată la 20 mai 2013.

Susține reclamantul că, deși organul vamal dispunea de suficiente temeiuri
pentru aplicarea metodei de calcul nr. 1, acesta, contrar dispozițiilor art. 10 al Legii
cu privire la tariful vamal a majorat, fără vreun temei legal, valoarea în vamă a
mărfii, și în consecință, valoarea taxelor vamale aferente mărfii importate la 20 mai
2013 a fost pînă la 129 431,95 lei, diferența constituind 27 236,91 lei.

Afirmă FPC „Amor” SRL că a prezentat organului vamal toate actele necesare în vederea stabilirii valorii în vamă a mărfii în baza metodei nr. 1.

La 27 mai 2013 FPC „Amor” SRL a expediat în adresa organului vamal o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei Biroului Vamal Chișinău privind majorarea valorii în vamă a mărfurilor importate, însă care a fost lăsată fără răspuns.

Solicită FPC „Amor” SRL anularea deciziei Biroului Vamal Chișinău privind majorarea valorii în vamă a mărfurilor importate la 20 mai 2013 de către FPC „Amor” SRL, expusă în actul de inspecție nr. I 21587, încasarea din contul Biroului Vamal Chișinău a surplusului taxelor vamale achitate în mărime de 27 236,91 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 s-a anulat actul de inspecție emis de Biroul Vamal Chișinău din 20 mai 2013 privind majorarea valorii în vamă a mărfurilor importate conform declarației vamale nr. 3027121587 din 20 mai 2013; s-a obligat Biroul Vamal Chișinău să recalculeze impozitele achitate suplimentar de FPC „Amor” SRL în mărime de 27 236,91 lei cu restituirea drepturilor de import încasate ilegal în sumă de 27 236,91 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe la 03 februarie 2015 Biroul Vamal Chișinău a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015 s-a admis apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău; s-a casat hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care s-a respins integral cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Amor” SRL.

La 07 iulie 2015, FPC „Amor” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015 cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015.

În motivarea recursului FPC „Amor” SRL a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece eronat a aplicat prevederile art. 10 alin. (1) - (2) al Legii cu privire la tariful vamal. instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, a dat o apreciere greșită probelor din dosar, prin ce a adoptat o hotărîre neîntemeiată și ilegală, în cazul recurentul a prezentat organului vamal suficiente temeiuri pentru aplicarea metodei de calcul nr. 1.

Totodată, invocă că, instanța de apel nu a reținut faptul că, recurentul la solicitarea organului vamal a prezentat și alte acte suplimentare.

Menționează că, instanța de apel eronat a concluzionat că metoda nr. 1 nu poate fi aplicată dacă informația folosită de declarant la anunțarea valorii în vamă a mărfii nu este veridică sau nu este confirmată prin acte, aplicînd eronat prevederile art. 118 CPC, în cazul în care organul vamal avea obligația să dovedească că datele prezentate nu sunt veridice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015 a fost expediată în adresa FPC „Amor” SRL la 05 mai 2015, conform

scrisorii de însoțire (f.d. 107), însă materialele dosarului nu denotă cert data recepționării copiei deciziei instanței de apel de către recurent.

Astfel, în circumstanțele relevate, recursul declarat de către FPC „Amor” SRL se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat de către FPC „Amor” SRL, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Înaintând acțiunea împotriva Biroului Vamal Chișinău, FPC „Amor” SRL a solicitat anularea deciziei Biroului Vamal Chișinău privind ridicarea valorii în vamă a mărfurilor importate la 20 mai 2013 de către FPC „Amor” SRL, expus în actul de inspecție nr. I 21587 din 20 mai 2013; încasarea din Contul Biroului Vamal Chișinău a surplusului taxelor vamale încasate în mărime de 27 236,91 lei.

Judecând pricina în cauză prima instanță a admis acțiunea integral.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de Biroul Vamal Chișinău, instanța de apel a admis apelul declarat, casînd hotărîrea primei instanțe și pronunțînd o nouă hotărîre prin care a respins acțiunea FPC „Amor” SRL.

În susținerea soluției date, instanța de apel, a reținut că la 20 mai 2013 FPC „Amor” SRL a importat în Republica Moldova produse alimentare în valoare de 17 811,36 dolari SUA.

Astfel, FPC „Amor” SRL, prin intermediul brokerului vamal SRL „Agrogran Prim” a prezentat organului vamal un set de documente conform borderoului.

Fiind supuse controlului vamal, declarația vamală și actele de însoțire, s-a constatat că, valoarea în vamă a fost calculată incorect, fapt care a fost consemnat în actul de inspecție.

Reieșind din faptul că, actele prezentate nu au fost suficiente, în vederea confirmării veridicității datelor privind valoarea în vamă a mărfii anunțată conform declarației vamale din 20 mai 2013, organul vamal a solicitat prezentarea unor acte suplimentare.

De asemenea, s-a stabilit că agentul economic a semnat în formularul tipizat înaintat de organul vamal, indicînd că „nu pot prezenta actele” solicitate suplimentar de autoritatea vamală, astfel, nu au fost prezentate actele solicitate suplimentar.

Conform art. 173 Cod Vamal, mărfurile și mijloacele de transport care trec frontiera vamală, mărfurile și mijloacele de transport a căror destinație vamală se modifică, alte mărfuri și mijloace de transport în cazurile stabilite în condițiile legii sînt declarate organului vamal.

Conform pct. 26) al Hotărîrii Guvernului nr. 1140 din 25 noiembrie 2005 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal, declararea mărfurilor și prezentarea lor pentru vămuire se efectuează de către declaranți sau reprezentanții acestora, prin depunerea unei declarații

vamale în detaliu, în formă scrisă, la încheierea procedurii de tranzit sau în termen de 20 de zile de la data depunerii declarației sumare.

Conform art. 1 pct. 23) Cod Vamal, declarația vamală reprezintă actul unilateral prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute de legislația vamală, voința de a plasa mărfurile sub o anumită destinație vamală.

Conform art.179 alin. (1) Cod Vamal, declarația vamală care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoțită de toate documentele necesare vămuirii.

Conform art. 6 alin. (1) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale, iar în conformitate cu art. 7 alin. (1) al aceleiași legi, valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

Conform punctului 19 al Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, organul vamal, care efectuează vămuirea mărfurilor introduse, în cazul în care lipsesc datele, ce probează corectitudinea valorii în vamă anunțate sau există temeiuri să se considere că datele prezentate de declarant, în baza art. 7 alin. (2) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, nu sînt veridice și/sau suficiente, este în drept să solicite declarantului informații suplimentare.

Conform art. 17 alin. (1) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată de către declarant prin aplicarea consecutivă a metodelor specificate la articolele 11, 12, 13, 15 și 16 sau autoritatea vamală consideră cu temei că aceste metode nu pot fi utilizate, valoarea în vamă a mărfii se determină prin metoda de rezervă, prin mijloace rezonabile compatibile cu prevederile prezentei legi, cu principiile generale ale acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte și pe baza datelor disponibile

Astfel, la etapa inițială de control a declarației vamale, a actelor anexate și corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii, a aplicat metoda 1 de determinarea a valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, însă în rezultatul verificării corectitudinii determinării de către declarant a valorii în vamă colaboratorii vamali au constatat că metoda 1 de determinare a valorii în vamă nu poate fi aplicată deoarece documentele prezentate nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 11 a Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și pct.13,14,15 ale Hotărîrii Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, din contractul de vânzare-cumpărare nr. 45 din 01 decembrie 2010 nu poate fi determinat volumul mărfurilor importate, prețul mărfii importate, care este valoarea tranzacției respective, precum și prețul pentru o unitate de marfa, astfel contractul de vânzare-cumpărare anexat la declarația vamală nu întrunește condițiile prevăzute de pct. 15 al Hotărîrii Guvernului nr.600 din 14 mai 2002.

De asemenea, conform clauzelor contractuale, prețul pentru marfă este prevăzut în invoice, însă factura comercială nr.03/M/2012 prezentată la momentul vămuirii nu cuprinde date care confirmă atribuirea sa la contractul comercial.

În același timp, nu au fost prezentate cataloagele, calculul firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfurilor evaluate, contractele cu terțe persoane, ș.a.

Astfel, în rezultatul examinării actelor solicitate și neprezentării a tuturor actelor, în temeiul art. 8 pct. 3 și art. 11 pct. 4, lit. c) a Legii cu privire la tariful vamal, nu a fost posibil de aplicat metoda 1 de determinare a valorii în vamă, fiind propusă aplicarea consecutivă a metodei 2 de determinare a valorii în vamă, înaintându-se specialistului în domeniul vămuirii să prezinte informația cu privire la importul de mărfuri identice sau similare pentru a confirma organului vamal valoarea în vamă a mărfurilor importate prin prezentarea formularului DVV-2 cu valoarea în vamă inițială.

Ulterior, specialistul în domeniul vămuirii a comunicat că, agentul economic nu poate prezenta informația solicitată de organul vamal.

Deci, condițiile obligatorii pentru determinarea valorii în vamă a mărfii conform metodei nr. 2, prevăzute în mod expres de Legea nr. 380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal nu au fost respectate de către agentul economic.

Mai mult ca atât, actele prezentate de agentul economic la declarația vamală conțin date contradictorii, or alte acte care să confirme valoarea în vamă declarată nu au fost prezentate, din care considerente metoda nr. 1 de determinare a valorii în vamă a fost imposibil de aplicat.

Prin urmare, reieșind din imposibilitatea aplicării celorlalte metode de determinare a valorii în vamă a fost aplicată metoda 6 - metoda de rezervă.

De asemenea, de către Biroul Vamal Chișinău pînă la validarea declarațiilor vamale a fost înaintată fișa-act, prin care s-a solicitat de la agentul economic informațiile necesare pentru a putea aplica consecutiv metodele de determinare a valorii în vamă.

Astfel, la fiecare metodă în parte și anume (2, 3, 4, 5) specialistul în domeniul vămuirii a indicat că nu poate prezenta (fapt confirmat prin înscrisurile din Fișa-Act, data și semnătura specialistului în domeniul vămuirii).

Prin urmare, organul vamal a acordat posibilitatea agentului economic de a prezenta acte pentru aplicarea consecutivă a metodelor de determinare a valorii în vamă, însă de către agentul economic nu a fost prezentată informația și documentele necesare, respectiv în situația creată organul vamal fiind în imposibilitate de a aplica oarecare din metodele indicate și a aplicat consecutiv metoda 6 de rezervă.

Deci, organul vamal a fost în imposibilitate de a aplica metodele de determinare a valorii în vamă deoarece organul vamal nu dispune de date cu privire la importul în Republica Moldova de mărfuri identice sau similare aproximativ în aceiași cantitate și în aceleași condiții comerciale și nici declarantul nu a prezentat astfel de informații; nu au fost prezentate date concrete privind comisioanele și alte cheltuieli aferente vânzării, cheltuielile de transport, precum și cheltuielile conexe suportate pe teritoriul Republicii Moldova și nici declarantul nu a prezentat astfel

de informații; nu au fost prezentate datele de la producător cu privire la costul de producere a mărfii și nici declarantul nu a prezentat astfel de informații.

Astfel, respectînd principiul consecutivității, reieșind din imposibilitatea aplicării celorlalte metode de determinare a valorii în vamă a fost aplicată metoda 6 - metoda de rezervă.

Circumstanțele date au fost consemnate în actul de inspecție întocmit la declarația vamală, respectiv actul administrativ prin care a fost dispusă majorarea valorii în vamă a mărfii este actul de inspecție întocmit la declarația vamală din 20 mai 2013, care urmează a fi considerat legal.

În această ordine de idei, se constată că argumente invocate de recurent nu constituie temei de admitere a recursului, deoarece se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, avînd la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Distinct de cele expuse și avînd în vedere faptul că decizia instanței de apel este legală, iar argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Firma de Producție și Comerț „Amor” Societate cu Răspundere Limitată.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei de Producție și Comerț „Amor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Galina Stratulat